

Informasjonsbulletin — Postboks 8317 Hammersborg, Oslo 1 — Postgiro 20 91 36 — Tel.: 11 18 62

Bulletin B1/75
Årgang 6 Nr. 1

januar - april 1975

1) Saigon Frigjort! Hele Sør Vietnam Frigjort!	1
2) Et Kwart Århundre Amerikansk Intervensjon	2
3) Diplomatisk Framgang for PRR	3
4) Ressursene i Sør Vietnams Farvann	5
5) Et Nytt Liv Skapes i Tay Ninh	6
6) "Vietnamgalskapen Igjen" - Anthony Lewis, International Herald Tribune	9
7) Redegjørelse om Saigon-administrasjonens Tvangsevakuering av Befolkningen i Sør Vietnam	11
8) Kommentarer til USAs og Thieus Evakueringspolitikk	14
9) Siden Sist: Nyheter fra Sør Vietnam	15
10) I de Nylig Frigjorte Områdene - Ingen Blodbad men Omfattende Forsoning	21
11) PRR Hilser Frigjøringen av Phnom Penh (17/4/75)	24
12) Støtte Fra Hele Verden	25

SEIER FOR "OPERASJONEN HO CHI MINH"

(26/4 - 30/4/75)

Byen Saigon er frigjort!
RSVN PRRs flagg vaier over presidentpalasset i Saigon!

Viktige strategiske seire vunnet siden begynnelsen av mars 1975 er blitt fulgt opp av frigjøringsstyrkene sammen med Sør Vietnams befolkning: kampanjen med offensive operasjoner koordinert med folkelige opprør fortsatte inntil Saigon og Mekong-deltaet ble fullstendig frigjort.

Etter at forsvarsnettene rundt Saigon ble brutt gjennom, hadde det 3. hærkorpset, en rekke panser-, marine- og ranger enheter intet annet valg enn å overgi seg. De la ned sine våpen og Saigon-hæren overga seg betingelsesløst.

Kl. 11:30 den 30 april 1975 vaiet RSVN PRRs flagg over presidentpalasset. Saigon, hvis æresnavn er HO CHI MINHs by, er frigjort!

SAIGON ER FRIGJORT!
HELE SØR VIETNAM ER FRIGJORT!

Den 30. april 1975 var frigjøringen av Saigon et faktum og PRRs flagg vaiet over hele byen. Dagen etter, for første gang i såvel Saigon som i Sør Vietnam som helhet, kunne folk på gatene feire 1. mai i fred, frihet og uavhengighet.

Folkets Væpnede Frigjøringsstyrken (PLAF), under PRRs faste ledelse, frigjorte Saigon uten kamper i byen, og dermed unngikk å påføre befolkningen unødige lidelser. Overalt hvor PLAF-styrkene viste seg, ble det med en gang slutt på panikk og kaos, plyndringen opphørte, og frigjøringsstyrkene ble hilst velkomne med hurrarop. I folks avslappede ansikter kan man nå se optimismen og håpene tilknyttet til det nye livet i frihet og demokrati som er begynt, håp som ikke minst er tilknyttet muligheten for familieggjenforening og forsoning mellom alle i Sør Vietnam. Blodbad, represalier og hevn har ingen plass her: USAs insinuasjoner om det motsatte er tapernes bakvaskelser. Her er alle demokratiske rettigheter, inkludert trosfrihet, beskyttet, og likeledes befolkningens og utlendingers liv og eiendom: dette er PRRs og PLAFs uttalt politikk og praksis.

I Saigon, med sitt æresnavn Ho Chi Minhs by, vil ingen barn måtte vandre hjemløs og tigge for sin eksistens lenger. Våre søstre vil ikke lenger bli tvunget til å prostituere seg. Våre barn og søstre vil prioriteres mht. både til den materielle og den sosiale og psykiske omsorgen. Barn som har mistet sine egne foreldre vil få vietnamesiske fosterforeldre, vil få et hjem, vil få skolegang, og vil vokse opp under befolkningens og PRRs omsorg. Tidligere prostituerte vil finne et verdig liv i det nye samfunnet hvor de vil kunne delta i produksjonslivet og tilfredsstille sitt behov for familieliv. Tidligere bønder som er blitt tvangsflyttet til "flyktningeleire" av USA og Thieu, vil ikke lenger være utelukkende forbrukere, men vil igjen bli produsenter når de kommer tilbake til sine rismarker. Unge soldater vil finne igjen sine plasser på skolebenken. Arbeidsfolk vil endelig få bestemme over sine leveforhold, og produksjonslivet vil blomstre.....

Ford og sin rådgiver Kissinger har uttrykt overraskelse over den raske forandringen som har funnet sted i Sør Vietnam. Men forandringen kommer ikke for raskt for vietnameserne! Det er 20 år siden USA overtok Frakrikes kolonikrig, og selv før 1954 betalte USA opp til 78% av de franske krigsutgifter i Indokina. USAs krig mot Vietnam er blitt den lengste i amerikansk historie. Den har krevd mange hundretusener vietnamesiske liv, 55.000 amerikanske liv, og det vil ta et århundre før den økologiske balansen er gjenopprettet i Sør Vietnam etter USAs bruk av kjemiske våpen. Det var tvertimot på tide at USA ga opp sine forsøk på å påvirke den politiske utviklingen i Vietnam som ble varslet i Uavhengighetserklæringen forfattet av Ho Chi Minh for 30 år siden. Ho Chi Minh valgte å begynne erklæringen med Jeffersons formuleringer fra USA egen Uavhengighetserklæringen av 1776:

"Alle mennesker er skapt like. Deres skaper har skjenket dem visse umistelige rettigheter, og liv, frihet og retten til å søke lykken hører med blant disse...."

Det er disse høyverdige ideene som har inspirert den nasjonale frigjøringsfronten, FNL, den Provisoriske Revolusjonære Regjeringen, og befolkningen i Sør Vietnam i sin kamp til endelig seier over de amerikanske angriperne, verdens største imperialister, med sin maktige økonomisk, militær og diplomatisk innflytelse. Etter sitt nederlag i Vietnam må USA revidere den aggressive politikken basert på "domino-teorien" og sine aggressive planer om å dominere hele verden. Vi er lykkelige over å ha kunnet bidra til den progressive menneskeløstens kamp mot imperialismen anført av USA: fiendens anstrengelser for å ødelegge det vietnamesiske samfunnet er blitt tilintetgjort. Det er en felles seier som er oppnådd: en seier også for verdens progressive krefters solidaritet, inkludert progressive i USA.

Krigen som har pågått under fem amerikanske presidenter er over. Men selv under sluttfasen har Ford-administrasjonen begått nye forbrytelser mot det vietnamesiske folk. USAs hyklerske og bøddittaktige evakuering av "flyktninger" varsler oss alle at vi må være på vakt og ikke la oss lure av USA nå heller: USA må alene bære ansvaret for den situasjonen de har skapt ved sin "evakuering". Denne operasjonen er en like fiendtlig handling overfor det vietnamesiske folk som massetransporten av "foredreløse" barn ut av landet og bruker av kvelningsbomber over Xuan Loc bare en uke før Saigon-regimets undergang.

Selv om den amerikanske aggresjonen mot Vietnam nå har opphørt, vil virkningene av krigen ikke forsvinne så raskt. Krigens sar som må lindres og leges er mange. 26 millioner bombekratre. Hundretusener invalidiserte bønder og arbeidere, fanger som er lemlestede under tortur i de amerikansk-finansierte fengsler ... store oppgaver venter.

Men vi tror at det vietnamesiske folk som har beseiret de amerikanske angriperne vil med den fortsatte støtten av progressive verden over, overvinne alle vansker og bygge et fredelig, uavhengig, demokratisk og velstående Sør Vietnam.

I anledning Sør Vietnams fullstendige frigjøring, vil det vietnamesiske folk rette en oppriktig takk til alle våre venner for sin sympati og støtte gjennom den lange kampen i Sør Vietnam.

Oslo,
Frigjøringsdagen 30. april, 1975.

ET KVART ÅRHUNDRE AMERIKANSK INTERVENSJON

Den amerikanske imperialismen har lenge interessert seg for Vietnam. De første amerikanske handelsmenn dukket opp i Cochinchina allerede i 1819. Men de første offisielle tegn til amerikansk intervensjonspolitik var at 2 amerikanske krigsskip seilte inn i Saigons havn den 19. mars 1950 til støtte for Frankrike. Massive demonstrasjoner i byen tvang skipene til å snu. 19. mars 1950 markerte begynnelsen på kampen mot Washingtons innblanding i vårt lands indre anliggender. Denne innblanding har tatt flere former. Fra materiell og økonomisk støtte til de franske kolonialistenes gjenerobring av fransk Indokina i perioden 1945-54, helt til finansiering og støtten til Saigon-administrasjonens landerobberskrig, etter at "spesialkrigs-", "lokalkrigs-" og "vietnamiserings" strategiene slo feil.

Den amerikanske hjelpen har hele tiden spilt en fremtredende rolle i alle disse strategiene. På slutten finansierte USA 85% av Saigons nasjonalbudsjett. Historien om stadige økninger i de store amerikanske bevilgninger til militærstøtte til Thieu er velkjent. Mindre kjent er USAs underhåndsmetoder for å skaffe til veie ytterligere militærstøtte til Saigon på milliarder av dollar gjennom bakdøra: bl.a. ved "lovlig" salg til spottpriiser av "overskuddslagre" av ammunisjon osv. fra andre baser i Stillehavsområdet. Viktig var også den økonomiske bestand til Saigon som utelukkende har hatt til hensikt å holde det vennligsinnete Saigon-regimet på plass.

Men ingen ting av dette har hjulpet USA med å beholde sitt ankerfeste i Indokina. Ikke en gang mobiliseringen av den Asiatiske Utviklingsbankens medlemmer, av Verdensbankens medlemmer kunne hjelpe USA eller Saigon-regimet mot folkets inntrengende ønsker om fred, frihet, uavhengighet og demokrati som til slutt feiet de utenlandske inntrengerne ut av Vietnam.

DIPLOMATISK FRAMGANG FOR P.R.R.

1/1/75: LIBYA

Den Islamske Republikken Libya anerkjenner RSVNs PRR og oppretter diplomatiske forbindelser med PRR.

9/1/75: GABON

Diplomatiske forbindelser på ambassadørnivå opprettes mellom RSVNs PRR og Republikken Gabon.

16/1/75: SVERIGE

Sverige bryter forbindelsene med Saigon-regimet.

16/1/75: DE FORENTE NASJONER

Med samtykke av Generalsekretær Waldheim og den Sveitsiske regjering oppretter RSVNs PRR et Kontaktkontor overfor FNs organer i Genev.

17/1/75: EKVATORIAL GUINEA

Fullt diplomatiske forbindelser på ambassadørnivå opprettes mellom RSVNs PRR og Republikken Ekvatorial Guinea.

22/1/75: INDIA

RSVN og Republikken India blir enige om opprettelsen av en Generaldelegasjon for RSVNs PRR i India.

8/3/75: AFGHANISTAN

Republikken Afghanistan anerkjenner RSVNs PRR "med hensikt på videre å styrke vennskapet og samarbeidet mellom det afghanistanske og det vietnamesiske folk."

ZAIRE og MOZAMBIQUE anerkjente RSVNs PRR i henh. mars og april.

Dermed hadde 46 land anerkjent PRR innen frigjøringen av hele Sør Vietnam.

Inntil 30/4/75 hadde PRR også følgende representasjoner:

- Fast representasjon i D.R.V.
- Generaldelegasjon i Sverige (24/8/74)
- Generaldelegasjon i India (se over)
- Representasjon i Laos (8/3/74)
- Fast delegasjon i Frankrike (Mission Permanente) 22/5/74
- Representasjon i Indonesia
- Informasjonsbyråer i Finland (1/6/70), Danmark (1/7/70) & Norge (3/9/70)

En representant for den Palestinske Frigjøringsorganisasjon (PLO) har også overlevert sitt akkreditivbrev til Huynh Tan Phat, RSVN PRRs President.

SISTE: Siden 30. april '75 har følgende land enten anerkjent eller erklært snarlig anerkjennelse av PRR: SVERIGE, INDIA, FINLAND, THAILAND, DANMARK, PAKISTAN, KYPROS, JAMAICA, ISLAND, MALAYSIA, LAOS og NORGE./.

(Obs! ingen s. 4, gr. omredigering - red.)

TOM SIDE

RESSURSENE I SØR VIETNAMS FARVANN

Sør Vietnams kystlinje er ca. 1800 km. lang med en stor grunn kontinentalsokkel av sand. Kystlinjen danner en av verden skilleveier - mellom det Indiske hav og Stillehavet. Den snor og dreier seg og enkelte steder er fjellene rykket helt ut i sjøen og danner dype bukter, slik som ved Cam Ranh og Vung Tau.

Cam Ranh bukta er 150 km. på det bredeste og 3 km. ved munningen. Den ligger ved Hong Kong ruten og innehar derfor en meget viktig posisjon både strategisk og økonomisk. I det sentrale Trung Bo, er Han bukta omgitt av Tien Sa halvøya og danner sjøhavn for Da Nang, som samtidig er den nest største by i Sør Vietnam.

Sand, salt, fisk

Sør Vietnams kyst er mindre kronglete ved Binh Thuan, Khanh Hoa og Quang Ngai (midtre SVN - red.). Her er kystlinjen avgrenset med lange sandduner som strekker seg til horisonten. Sanden her av høy kvalitet. På mange steder kan titusener av tonn eksporteres hvert år. Saltforekomster finner man vanligvis der hvor kysten hovedsakelig består av sandstrender. Mangel på regn, lange sol- og tørkeperioder bidrar til å øke saltinnholdet, og skaper utmerkede forhold for saltutvinning. De mest berømte saltforekomstene finnes ved Sa Huynh, De Di og Gio Linh. Dersom utvinningen ble bedre organisert kunne saltproduksjonen for hele Sør Vietnam kanskje stige til 500.000 tonn i året.

Et utbredd nettverk av elver og kanaler dominerer landskapet i Sør Vietnam. Hver tjuende kilometer blir kystlinjen brutt av en elvemunning. Hundremilliarder kubikkmeter vann fraktes hvert år bløt muld-jord som renner ut i sjøen, og skaffer utmerket før til fisk som går i stim på bankene ved elveutløpene. Grunnmassene som fraktes med elvevannet er årsaken til de lange sandgrunne langs Sør Vietnams kyst og den tilsvarende flate havbunnen. Ute i havet ligger en del øyer, deriblant Poulo Condore (Con Son), Phu Quoc, Lao Cham osv. To varme havstrømmer møtes i havet utenfor østkysten og fortsetter forbi den Thailandske Gulf. Disse strømmene er av stor betydning for vekstvilkårene for undervannsdyr- og planteliv. Havet utenfor Sør Vietnam rommer 4.000 ulike sorter fisk og sjødyr. Utenfor Phan Thiet, Ca Mau, Rach Gia kan fiskestimene ofte være 3-5 km. lange og 1-2 km. brede. Dersom det i framtida satses på bedre organisering og utstyr når det gjelder havfisket, kan denne næringen øke til en årlig produksjon på 1 million tonn fisk, reker osv. bare til hermetikkindustrien, for eksport & fremstilling av titusener tonn fiskesaus til hjemmekonsum og eksport. De bestkjente stedene for eksport av den spesielle vietnamesiske fiskesausen av høy kvalitet er i øyeblikket Phan Thiet og Phu Quoc.

Haifinner, koraller, perler

Havet utenfor Sør Vietnam byr fram mange forskjellige verdifulle havprodukter, som f.eks. haifinner, sjøalger (meget næringsrik mat, men benyttes vanligvis til fremstilling av fotopapir), koraller o.l. Utenfor øya Phu Quoc samler man mengder av havperler og skillpaddeskall (brukes til smykker).

... og olje

For å komplettere listen over naturressurser på havdypene utenfor Sør Vietnam kan man ikke unngå å nevne oljen og de andre mineralene. Det er fastslått at det eksisterer verdifulle oljekilder på havbunnen utenfor Sør Vietnam mellom Cam Ranh bukta og Ha Tien. Det er videre anslått at

denne oljen har et meget begrenset svovel-innhold, er derfor lite forurensende og vil komme opp i høy pris på det internasjonale marked.

Disposisjonsretten over Sør Vietnams havressurser

I de siste 25 år har USA-imperialistene blandet seg inn i landets anliggender og utøvet agresjon mot Sør Vietnam, forsøkt å legge beslag på våre naturressurser, deriblant våre havrikdommer, Nguyen Van Thieu, deres agent, har ikke lagt skul på sine intensjoner om å selge hva som helst for dollars. Men P.R.R., den eneste rettmessige representanten for folket, har konsekvent slått fast at Sør Vietnams ressurser - på land, ved kysten og i havet - er befolkningens felles eiendom. Dette er i full overenstemmelse med Sør Vietnam økonomiske suverenitet: folket alene her rett til å bruke sine ressurser som de finner det best.

(sakset fra FNLs organ SOUTH VIETNAM IN STRUGGLE)

* * * * *

ET NYTT LIV SKAPES I TAY NINH

Etter en tur rundt den frigjorte nordlige del av Tay Ninh provinsen har en intellektuell katolikk fra Saigon følgende å si:

"... Trygge i sin velstand, liker amerikanerne å snakke om de to rivaliserende administrasjonene i Sør Vietnam. Men faktum er at USA og Thieu vil tape kappløpet med den revolusjonære regjeringen, også i Tay Ninh, selv om dette området opprinnelig var uproduktivt..."

I generasjoner har Tay Ninh vært et tynt befolket område. Det er kjent for sin karrige jord - og for å være en av de fattigste delene av det rike og fruktbare Nam Bo (= sørlig Sør Vietnam). Området ligger vest for Loc Ninh og Tong Le Chan, og øst for den kambodsjanske grensen. Først i det aller siste har dette området tiltrukket seg alles oppmerksomhet. Saigon-administrasjonen har utlevert fanger til PRR før på flyplassen Thien Ngon i dette området. Det var her i 1967 en stor militær-operasjon led hederlag: mer enn 45.000 amerikanske soldater deltok i Junction City kampanjen. I 1970 ble angrepsstroppene på nytt slått grundig idet de fra dette området prøvde å utvide krigen til hele Indokina. To år seinere vendte de tilbake hit for å støtte soldatene i Saigon-hæren i et motangrep. Etterhvert måtte både de amerikanske troppene og Saigon-styrkene trekke seg tilbake, og de etterlot seg et stort landområde med veldige ødeleggelser.

Da Parisavtalen ble underskrevet var det nordlige Tay Ninh et ingemansland. Ikke en eneste liten hytte var å se langs de makadamiserte veiene som var breie nok til at tanks kunne kjøre der i full hastighet. På hver side av veiene var det belter uten trær fra 400 m. til flere kilometer breie: markene ble lagt øde ved hjelp av kjemiske sprøytemidler. Først etter en regntidsperiode begynte graset å spire. Bakkenfor disse treløse beltene lå områder med trær uten blader - og ofte uten bark pga. kjemikaliebruken. Med to-tre kilometers mellomrom var det store kratere etter B-52 fly.

I dag kan man i hele det nordlige Tay Ninh se sår etter disse ubarmhjertige herjingene, men Tay Ninh er ikke lenger et dødt landområde.

Nytt bosettingsmønster

Nå har mesteparten av den karrige jorda langs veiene blitt dyrket opp. Der dyrkes nå ris, maniok, mais, poteter, bønner, bananer, ananas, papaya, gresskar og andre grønnsaker. Og det sikreste tegnet på liv er husene langs veiene. Noen steder ser man hus langs veien hver 20. meter flere kilometer bortetter. At de forholdsvis mange innbyggere i Tay Ninh bosetter seg langs veiene overrasker den gamle befolkningen: før krigen ble alle farbare veier brukt og kontrollert av grensevaktene og fram til 1960 så man ikke et eneste hus langs disse veiene. Man måtte dra hele 15 - 30 km. fra veien før man kom ut av militært område, og i de første husene bodde som regel familiene til soldatene og kanskje en kolonialhandler og en barbersjapp. I et stort område på 600 km² hvor Khin, Cham og Khmer folkene bodde, var det ikke mer enn 30 hus i landsbyene som lå oftest langt fra veien, nær fosser og langt inne i jungelen. De fleste landsbybeboerne levde av jakt, honningsanking eller kurvarbeid. Produktene sine byttet de med ris..

Da USA-Diem klikken begynte å bygge de strategiske landsbyene i 1962, og særlig etter at de amerikanske troppene kom ble befolkningen ytterligere spredd. Noen ble sporet inne bak piggetråd og andre flyktet. De få som ble tilbake bygde hyttene sine dypt inne i jungelene. Jorda ble dyrket i all hemmelighet. Det gjaldt å ikke bli oppdaget av rekognoseringsflyene. Denn triste og isolerte tilværelsen varte i mer enn 10 år..

Etter at Parisavtalen var skrevet under - og da folk hørte om PRRs planer om å forsvare og bygge opp de frigjorte sonene - flyttet de optimistisk ut fra sine isolerte boplasser. De som hadde bodd i strategiske landsbyer og de som hadde gjemt seg andre steder fant veien tilbake. Dessuten slo en rekke folk seg ned i det nordlige Tay Ninh som ikke hadde bodd i området før. De var enten født og oppvokst på fiendtlig-kontrollerte områder - eller de hørte til dem som i nesten et århundre har levd i Kambodsja. Det er første gang så mange lykkelige mennesker har vært samlet i dette området - tidligere vilt og nærmest ubebodd.

Når løftene holdes

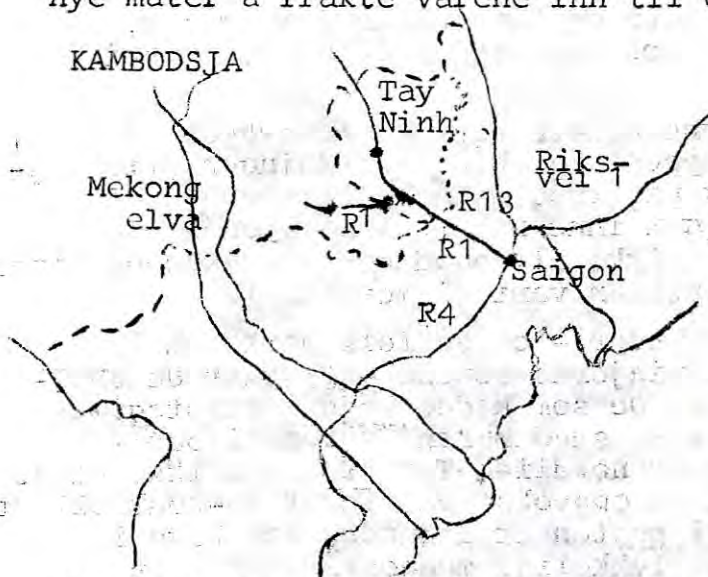
Nå lever de fleste innbyggere av jordbruk. Hver eneste familie holder høner og griser. I et område der det i generasjoner har vært matmangel, der "hundene spiste stein og kyllingnen sand", har det vært en voldsom framgang. I de større landsbyer begynner håndverk og småindustri å blomstre, f.eks. smedarbeid, reparering av maskiner, trearbeid, skredderarbeid, soyabønneforedling osv. Små arbeidshus der man tresker ris og mais, eller arbeider med potet- og maniokprodukter dukker opp. Selv om det fremdeles er mangel på mange ting, ser det likevel ut til at det frigjorte Tay Ninh legger grunnen for en ganske allsidig økonomi.

Alt dette har man oppnådd takket være mer enn ett års hardt arbeid fra lokalbefolkningen og fra soldatene i frigjøringshæren. PRR har gitt hver familie ris for tre måneder, i noen tilfeller opp til 9 måneder, dvs. fram til risinnhøstingen. Frigjørings soldatene har bygget broer og regjeringa har solgt trekkdyr og såkorn på kreditt, og sendt ploger til området til ryddearbeidet. Før markene dyrkes igjen for første gang undersøker frigjørings soldatene at jorda er fri for amerikanske miner, bomber eller granatsplinter. Mange steder lager bøndene ambolter av ueksploderte granater, hamre fra helikopterpropeller osv. Slik gjør de ødeleggelsesvåpnene om til landbruksredskaper.

Etter sitt arbeid eller militærtrening, hjelper offentlige tjenestemenn, kadre og soldater folket med å grave brønn, felle trær og klippe gras til bygging av hus, mødrchjem eller skole... Innbyggerne sier: "Den revolusjonære administrasjon ber oss alle gjøre vårt ytterste for å forandre forholdene - og nå forandres livet virkelig."

Så snart hver familie i denne karrige regionen er i stand til å produsere mat mister Thieus økonomiske blokade automatisk sin virkning. Fra de områdene han fremdeles har under sin kontroll - områdene umiddelbart rundt provinshovedstaden - finner handelsmenn på tusen forskjellige måter å bringe varer inn til de frigjorte områdene hvor folks kjøpekraft stadig øker. Skrivepapir, stoffer, sukker, melk, sykler, radioer osv. finner veien dit på denne måten.

Og jo mer landbruket utvikles i det nordlige Tay Ninh, desto mer øker denne handelen. Selvfølgelig har det langs grensene til de frigjorte områdene dukket opp en rekke innførselsplasser og små handelshus. Nye varer fraktes inn både med motorbåter og med vogner. Amerikanske fly har flere ganger hjulpet Thieu med terrorbombing av disse fredfulle handelsplassene. Men likvel, etter hver bombetakt finner man nye veier og nye måter å frakte varene inn til de frigjorte områdene på.

Resultater av kappløpet:

Handelsmenn flytter til PRR-områdene

Denne handelen strider mot Thieus "økonomiske blokade mot Vietcong", og blir man tatt i det kan man risikere at ens eiendom blir konfiskert, eller at man blir satt i fengsel, torturert eller drept. Men de som driver denne handelen tenker som så: det er en risiko, men å satse på handel i Thieus områder vil helt sikkert medføre tap og til slutt fullstendig konkurs, elendighet og en sakte død. Små handelsmenn som ikke er alliert med Thieu og hans gjeng ville ikke kunne unngå en slik skjebne.

Mange av dem bestemmer seg for å sende sine slektninger til de frigjorte områdene i Tay Ninh etter å ha handlet en 5 - 6 måneder i området. Blant nykommerne er det en del som ikke kan regnes som fattige: "Før vi tok denne avgjørelsen" sier de, "har vi tenkt oss grundig om. Frihet og demokrati eksisterer her, og det gjør det ikke i de USA-Thieu kontrollerte områdene. Frihet og demokrati er det vi har valgt."

I løpet av tørkeperioden i 1973 ga den lokale administrasjon et jordstykke med vel 50 meters bredde til de familiene som kom langveisfra og som slo seg ned langs hovedveiene. Nykommerne var mer tallrike enn man hadde ventet. Derfor måtte man redusere jordstykkene til 20 meters bredde - så forlenget man stykkene bakover istedet.

I løpet av tørkeperioden i 1974 ankom enda flere mennesker. Kadrene snakket med bøndene og fikk den til å gi fra seg noe av jorda til nykommerne slik at disse kunne få bygd seg hus. Derfor kan man nå langs hovedveiene se to rekker av hus på hver side - og ofte over en strekning på 1 km. eller mer. Mange landsbyer består nå av 250 hus, mens de i de mest fredelige periodene fram til 1955 bare hadde ca. 60 hus, enda trelastnæringen da hadde sine blomstringsdager.

"Det som hender i det nordlige Tay Ninh" sier en kjent buddhistprest fra de Thieu-kontrollerte områdene, "forklarer hvorfor Thieus agenter i Mekongdeltaet gjennomfører en så hard undertrykkelse av folket. De gjør det for å hindre folk i å bosette seg i de frigjorte områdene. Thieu selv er klar over at folket er lite villig til å samarbeide med ham..."

Hvor kommer alle traktorene fra?

Mens man var i full sving med pløying i den sørligste delen av den frigjorte sonen overgikk tallet på traktorer det antallet den lokale administrasjonen har. Dette skyldes at privateide traktorer blir kjørt hit fra Saigon-kontrollerte områder og leid ut til bøndene her:

"Vi leier ut traktorene våre til disse områdene for å unngå å betale skattepenger i Saigon-områdene" sier eierne. "Dessuten trenger vi ikke å frykte her at traktorene skal ødelegges av ueksploderte bomber eller granater når markene først er erklært sikre. Traktorene våre står ofte ubrukt i Thieus områder hvor forholdene er virkelig vanskelige for bøndene."

Hvordan kan så store maskiner bringes inn i dette området uten at Thieus agenter får nyss av det? En av eierne svarer lavt: "Mellom oss, så sørger våre slektninger for at transporten går uten problemer."./.

* * * * *

VIETNAMGALSKAPEN IGJEN

Anthony Lewis, International Herald Tribune
17/1/1975

Det har vel neppe hendt tidligere at så mange alvorlige problemer har rammet oss på en gang. Den amerikanske økonomi har store vanskelig

Oljeprisene ryster den internasjonale økonomien. Det er usikkert angående framtidige tilganger på verdens energi- og matressurser. Midt-Østen trues av krig. Forbindelsene mellom USA og Sovjet blir dårligere. Midt oppe i alt dette tenker ledere av den amerikanske regjering på Vietnam....Vietnam? Vietnam.

Vårt fanatiske engasjement i et land så fjerntliggende fra oss har i flere år vært vanskelig å få forståelsen av. At det fortsetter idag, - nå som den amerikanske ledelsen trengs til andre viktige problemer, viser hvor vanvittig denne besettelsen er.

Irrasjonelt.

Mange amerikanere vil ha vanskeligheter med å tro at deres ledere på nytt forsøker å forsterke USA's innblanding i Vietnam, så irrasjonell synes ideen. Men det er jo nettopp det som skjer. Vi kjenner overskriftene bare så altfor godt. Utenriksdepartementet advarer på det alvorligste kommunistene mot å bryte fredsavtalen. Hanoi sier at amerikanske rekognoseringsfly har krenket fredsavtalen og andre løfter ved å gjenoppta sin virksomhet. Først benekter amerikanske tjenestemenn at slikt skjer, senere innrømmer de det - ved å vise til at brudd fra den andre siden tillater oss å ignorere avtalen. Forsvarsministeren advarer at den amerikanske opinionen reagerer "i sinne for å slette ut aggresjonen".

Det umiddelbare formål med alt dette skuespill er klart nok. Administrasjonen skal be kongressen om en stor økning i militær hjelp til Vietnam, for å komme over den kritiske stilling. Den vet at den møter stor motstand, basert på logikk og erfaring, så nødsropet presses til skjærende høyder. Hvis ikke USA i løpet av 1975 forsøker å redde Thieu Thieu-regimet, vil ulykken komme over oss, sier de.

Argumentet er like feilaktig idag som i 1955 eller 1965, og resultatet av å akseptere det kan bare føre til mer tragedie.

Brudd på freden.

Rettferdiggjørelsen av intensivert amerikansk intervensjon er at kommunistene har brutt fredsavtalen som ble inngått for to år siden. Når det gjelder bevis for hvilken part som har brutt fredsavtalen først, taler disse imidlertid til den andre partens fordel.

I "Foreign Affairs" - som neppe er noe radikalt organ - skriver Maynard Parker: "Avtalen var ikke før undertegnet, før Thieu gikk til offensiv for å forsøke å utrydde de kommunistiske blekkflekkene... Den andre fasen som begynte 4. januar 1974, med en tale av Thieu hvor han ga ordre til hæren om å "slå dem i deres egne områder" resulterte i en markant økning i store offensive operasjoner...". Thieu forhindret også at avtalens politiske bestemmelser ble satt ut i livet, deriblant opprettelsen av et nytt Nasjonalråd og garantier for fri bevegelse mellom sonene i Sør-Vietnam. Han forhindret faktisk talt enhver offentliggjørelse av avtalens innhold. Parker sier at den annen part "åpenbart trodde at freden ihvertfall ville være en stund, og de var uforberedt på og urolige over Thieu's aggressive militære operasjoner!"

Men hvordan avtalen enn er blitt krenket er den fundamentale villfarelse forestillingen om at mer amerikansk intervensjon kan bringe fred. Vi har forsøkt det. Hvis alt blodet som har gått til spille har hatt noen mening, må det være at vi har lært at vår innblanding i Vietnam bare har forsterket og forlenget krigen.

Å trappe opp USA's rolle nå, vil være å tro på den gamle vrangforestilling om at vi kan tvinge vårt system på vietnameserne. Hvis vi begynner på den veien igjen, må ingen tro at det stopper med våpenhjelp. Da forsvarsminister Schlesinger uttalte at "aggresjonen" vekket USA til sinne, antydte han muligheten for at amerikanske styrker kunne være med å kjempe igjen.

Fanatismens utspring.

Hvorfor må vi igjen høre de ulykksalige frasene som vi hørte for et tiår siden? Den viktigste kraften bak det "offisielle engasjementet" er vel kjent. Henry Kissinger har brukt fire år på den krigen, og også utvidet den til Kambodsja, - og han ønsker ikke å tape. Han ønsker å beholde Thieu i Saigon så lenge som han er i Washington.

Henry Kissinger klager over at Kongressen begrenser hans handlefrihet. Grunnen til at den gjør det synes innlysende på bakgrunn av hva som er skjedd i Vietnam. Mer enn noen annen tidligere utenriksminister har han manøvrert og trikset og fordreid loven, slik at han kunne gå i ring rundt hva han visste var Kongressens og nasjonens vilje. Det meste av vår matforsyningshjelp sendte han til Saigon, han drev taskenspilleri med fondene, han ba til og med sine advokater undersøke om lovene om krigføring - som begrenset presidentens mulighet på det område - kunne tillate ham å bombe Vietnam, til tross for at loven bannlyste bombing fullstendig.

Ingén burde undervurdere Kissingers "markedsføringstalant". Han kan fremdeles rope på ødeleggelse bedre enn noen annen. Men denne gangen må han i det minste spørre om lov - han må spørre Kongressen. Finnes det virkelig en vilje til selvstendighet i Kongressen? Det får vi vite når vi ser om den har mot til å gjøre slutt på den groteske fanatismen når det gjelder Vietnam./.

Republikken Sør Vietnams
Provisoriske Revolusjonære Regjerings
Informasjonsbyrå - Oslo.

P.B. 8317 Hammersborg, Oslo 1.
Tlf. 11 18 62 P'giro 20 91 36

PR 3/75

3/4/1975

REDEGJØRELSE
OM SAIGON-ADMINISTRASJONENS TVANGSEVAKUERING
AV BEFOLKNINGEN I SØR VIETNAM

Bakgrunn for den nåværende situasjon i Sør Vietnam:

Ifølge Nixondoktrinens oppskrift er USAs krig i Vietnam blitt "vietnamisert" i løpet av de siste årene: soldatene på slagmarken er ikke lenger amerikanere men er vervet lokalt. Deres uniformer, våpen, ammunisjon og underhold betales av USA og ordrer kommer fra Washington via amerikanske rådgivere i Sør Vietnam. Denne hæren kjemper ikke i nasjonens interesse, men tjener tvertimot USAs nykolonialistiske hensikter i Vietnam. Administrasjonen i Saigon under Nguyen Van Thieu har konsekvent støttet og fulgt opp den amerikanske politikken og tydd til stadig mer fascistisk undertrykkelse for å holde befolkningen i Saigon-områder under sin kontroll. 1.500.000 mennesker fra egne og fra PRR-områder er blitt tvunget til å bo i konsentrasjonsleirer. Misnøyen med denne politikken har stadig vokst både blant den sivile befolkningen - som etterhvert er blitt frarøvet alle demokratiske rettigheter - og blant soldatene, som får ordre om å drepe sine landsmenn og legge landet øde stikk i strid med såvel sine egne ønsker om fred og forsoning som med bestemmelsene i Parisavtalen.

Den voksende motstand mot regimet i Saigon har gjort det umulig for Thieu å holde styr med sine militære styrker og opprettholde forsvaret av sine egne områder, og man har vært vitne til storstilt tilbaketrekking fra militære stillinger i tre av de fire militære regioner de siste ukene. Etter folkelig opprør som ble samordnet med frigjøringsstyrkene (PLAF), er byene Ban Me Thuot, Pleiku, Kontum, Hue, Da Nang, Qui Nhon, Nha Trang og Phan Thiet oppgitt og forlatt en etter en.

Thieus politikk for å sikre seg "kontroll" over befolkningen:

Å forlate byene betyr å miste den fysiske kontrollen over innbyggerne der, men for i det hele tatt å ha noe håp om å fortsette krigen og forsvare de gjenværende Saigon-områdene, må Thieu ha tilgang på rekrutter til Saigon-hæren. Derfor ble befolkningen "oppfordret" til å flytte sammen med Saigon-hæren i dens retrett: "den brente jords" taktikk er blitt brukt (Ban Me Thuot), antydninger om bombeangrep mot de forlatte områder henger som trusler over befolkningen, og de vanlige bakvaskelsene av frigjøringsstyrkene spres gjennom Saigons propagandamaskin. Hovedhensikten med tvangsevakueringen er å konsentrere befolkningen i "sikrere" områder, slik at den kan fungere som skjold rundt Saigon-hærens baser, og som rekrutteringsreserver. De evakuerte i sine konvoier danner også et menneskelig skjold for de flyktende Saigon-enhetene. Flere evakuerte områder er for å understreke truslene (Ban Me Thuot, Pleiku, Tam Ky), og nye svære konsentrasjonsleirer ble hastig anlagt i nærheten av Da Nang, Nha Trang, Cam Ranh og flere steder i provinsene Bien Hoa, Long Khanh, m.fl.

Hundretusenvis av vietnamesere er blitt rykket opp med rota fra sine hjemsteder på denne måten, familier splittet opp, og tusenvis drept under Saigon-hærens brutale evakueringen. Selv om mange har nå funnet veien hjem igjen eller til PRR-administrerte områder, er resultatet av denne forbryterske politikk fra USAs og Saigon-administrasjonens side store lidelser for alle som er rammet, og skrikende behov for omfattende hjelp for å få gjenopprettet normale tilstander. For de som tvinges inn i Saigons

"flyktningeleirer", blir skjebnen for de fleste å bo under åpen himmel, bak piggråd, under Saigon-hærens vakthold, uten skikkelige mat- og vannforsyninger og uten mulighet for å komme seg ut.

Trist skjebne for de tvangsevakuerte:

Den generelle frykten for Saigons ødeleggelse av de områder de forlater har nok drevet mange til å forlate sine hjem. Men skjebnen i flyktningekolonnene er like usikker. En fransk teplantasjeditør fra Pleiku, Henri Louyrette, var blant de mange tusen mennesker som fulgte med Saigon-hærens retrett mot kysten den 16. mars. Han forteller til *Le Monde* 23/3: "Lastebiler og andre kjøretøyer med motorstopp ble uvilkarlig dyttet inn i grøfta med sin last av mennesker. Det var mange som ble drept under vandringsen mot kysten, ikke av kuler fra kommunistene, som vi ikke så noe særlig til, men knust under et av disse kjøretøyene når de ble brutalt veltet av de svære bulldozerne. Sårede ble forlatt ved veikanten ..." Veiene i dette området er hogd inn i fjellsidene, og å bli dyttet utfor veien betyr sikker død etter fallet ned fjellsiden. Under flukten fra Pleiku og Kontum ble hundrevis av mennesker inkl. Saigon-soldaters familier og medlemmer av Saigon-administrasjonen overkjørt av Saigon-hærens tanks og andre militære kjøretøyer.

Saigon-avisa *DOC LAP* (Uavhengighet) opplyste den 22.3.75 at hele to millioner mennesker fra provinsene Quang Tri, Thua Thien, Quang Nam, Quang Tin og Quang Ngai var blitt jaget til Da Nang. Forferdelige scener utspilte seg i Da Nang i forbindelse med den USA-organiserte evakueringen av 50.000 mennesker derfra. Saigon-soldater skjøt mot kvinner og barn som prøvde å klamre seg til overfylte båter og fly. 200 kvinner kom på et fly i Da Nang i tro på at de skulle flys hjem nordover. Da de kom til Nha Trang, lengre sør, nektet de å forlate flyet, men Saigon-soldatene overmannet dem og fraktet dem til konsentrasjonsleirer rundt flyplassen, rapporterer en UPI korrespondent. Etter at hundrevis av mennesker ble stuert ombord i en båt i Da Nang uten mannskap, drev den ut fra kysten og kantret. Mange av dem som var ombord druknet, mens de som overlevde ble reddet av frigjørings soldater. Vestlige kilder kan fortelle andre grusomme historier fra evakueringen av Da Nang: Saigon-soldater skjøt seg fram i køene med sine familier for å sikre plasser for seg selv på flyene.

Bakvaskelser av Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker (PLAF):

Thieu-regimets propagandamaskin fortsetter å føre psykologisk krig mot befolkningen, mot PRR og PLAF. PLAF-styrkene er blitt anklaget for brutale angrep på Saigon-soldater og befolkningen på flukt gjennom PHUOC LONG provinsen. Den 21.3.75 ble GPA (Frigjøringsnyhetsbyrå) autorisert til å tilbakevise disse påstander, "som tar sikte på å føre oppmerksomheten vekk fra Thieu-juntaens daglige forbrytelser i Sør Vietnam, bl.a. bombeangrep mot sivilbefolkningen og massakrene av sine egne sårede soldater". Selv under angrep på Saigon-hærens militære stillinger, f.eks. rundt Da Nang, sørget PLAF for at sivilbefolkningen ikke kom til skade. Om flyktningekonvoiene mot Da Nang heter det i *TIME* 31/3/75: "De fleste flyktningene og dessuten storparten av troppene som var iferd med å trekke seg tilbake, ble ikke plaget av kommuniststyrkene. Deres tanks sto om natten og lyste opp langs veien for både soldater og sivile...."

Utenlandsk innblanding og krenkelser - PRRs holdning:

På en pressekonferanse i Saigon 22/3/75 påpekte Oberst Vo Dong Giang, leder for PRRs delegasjon ved den Felles militærkommisjonen, at tvangs-evakueringen gjennomført av Saigon-hæren tar sikte på å øke rekrutteringsressurser, og at det framprovoserte "flyktningeproblemet" dannet grunnlag for henstillinger fra Saigon om økte bevilgninger til sitt krigsmaskineri.

Den 26/3/75 fordømte en talsmann for RSVNs Utenriksdepartement General Weyands besøk i Sør Vietnam. Weyand er Øverstkommanderende for USAs væpnede styrker, og kom for å utarbeide planer om transport og konsentrering av befolkningen - planer som omfatter hangarskipet "Hancock"s tilstedeværelse i Sør Vietnams farvann med marinestyrker ombord. Etter at det ble kjent at også marinefartøyer fra Philippinene, Taiwan og Storbritannia var på vei til Da Nang i samme ærend, erklærte en talsmann for RSVNs Utenriksdepartementet 27/3/75: "Påstander om 'humanitære hensikter' kan ikke dekke over det faktum at de er direkte innblandet i Thieu-klikken forbryterske tvangsevakuering..." Den 30.3.75 betegnet RSVNs Utenriksdepartement President Fords ordre om å sende amerikanske landgangsfartøyer inn i Sør Vietnams farvann som "alvorlige brudd mot §1, §4 og §9 i Parisavtalen, grov krenkelse av det vietnamesiske folks grunnleggende nasjonale rettigheter, en provokasjon mot det vietnamesiske folk og en frekk utfordring til den progressive opinionen i USA og hele verden..." Denne handling har til hensikt å høyne Saigon-hærens moral ved å redde en del av hæren og hjelpe Thiens klikk å forlenge krigen... Folket og PRR i Republikken Sør Vietnam vil ikke tolerere handlinger som krenker deres farvann og luftterritorium..."

Forholdet i byene under revolusjonær administrasjon:

Mesteparten av de tvangsevakuerte befinner seg nå i områder som er kommet under PRRs administrasjon, og finner nå etterhvert veien hjem igjen. Det meldes at livet i Ban Me Thuot og Hue er iferd med å bli noenlunde normalt igjen. Men man står foran enorme oppryddingsoppgaver i alle byene forlatt av Saigon-administrasjonen. Den nye administrasjonen sikrer mat- og vannforsyninger for alle så godt som mulig. Befolkningen som var ansvarlig for opprørene i disse byene som gjorde det mulig for dem å ta makten fra Saigon med støtte av frigjøringsstyrkene, er nå igang med å gjenopprette et normalt liv på sine hjemsteder. Med hjelp av de nye revolusjonære administrasjonsrådene, blir skoler gjenåpnet, førstehjelpsentra opprettet, kommunikasjonslinjer med omlandet igjen åpnet og handels- og arbeidslivet begynner igjen å fungere.

PRR fast bestemt på å gjennomføre Parisavtalen:

Den 25. mars offentliggjorde RSVNs PRR en utdyping i 7 punkter av sin politikk overfor soldater i Saigon-hæren, medlemmer av Saigon-administrasjonen og deres familier, som ble gjort kjent for tre år siden den 25. januar 1972. De syv punkter gjør klart PRRs uforandrete politikk basert på enhet, nasjonal forsoning og velvillighet overfor alle vietnamesiske patrioter som uansett tidligere handlinger og politisk tendens, ønsker nå å arbeide for hele nasjonens felles sak.

I en erklæring 21. mars fra RSVNs Utenriksdepartement, bekreftet av Fru Nguyen Thi Binh under en pressekonferanse i Paris den 2. april, bekrefter PRR sitt standpunkt til hvordan en endelig fredelig løsning av problemer i Sør Vietnam må finne sted, tidligere skissert i PRRs erklæring av 8/10/74: USA må helt og definitivt stoppe all militær innblanding i Sør Vietnams indre anliggender, og trekke alt amerikansk militært personell ut av Sør Vietnam slik det er forutsatt i Parisavtalen. Nguyen Van Thieu og hans klikk - som er det viktigste hinder for en løsning av de politiske problemer i Sør Vietnam - må styrtes. Det må opprettes en administrasjon i Saigon som står for fred, demokrati, uavhengighet og nasjonal forsoning - som alvorlig satser på å oppfylle Parisavtalens bestemmelser. PRR er villig til å føre samtaler med en slik administrasjon med den hensikt å løse Sør Vietnams problemer snarest mulig./.

* * * * *

KOMMENTARER TIL USAs & THIEUS EVAKUERINGSPOLITIKK

USAS FLYKTNINGEPOLITIKK

GUARDIAN (London) 8/4/75

T.D. Allmann

"Amerikas tjueårskrig i Vietnam slutter som den begynte - med massive forflytninger av befolkningen... Amerikanske fly fører idag ammunisjon inn i Saigon, og smabarn tilbake.

C.I.A.s Oberst Lansdale gjorde høyaktig det samme i Hanoi for tjue år siden! troskyldige barn ble skubbet inn i fly like før de skulle ta av for å være sikre om at familiene deres fulgt med det neste. Før evakueringen av flyktingene, som var jaget på flukt til Haiphong ved hjelp av amerikanske ryktekampanjer, forsynte skip fra den amerikanske "mercy flotilla" styrker i Tonkin Delta med våpen.

Amerikanernes anstrengelser med å forvandle Sør-Vietnam fra "en midlertidig omgrupperingssone" opprettet ved Genevavtalen i 1954, til "denne tapre partner av den frie verden" som John Foster Dulles beskriver Saigon-regimet opprettet av USA, har alltid vært avhengig av overlagt produksjon av flyktinger.

USAs offisielle bekymring for ofrene som har vært i en tjueårig flyttingesituasjon, skriver seg fra siste uke. President Fords "mission of mercy" er barmhjertig først og fremst mot amerikanerne. Den kamuflerer sitt ansvar for å rykke 15.000.000 mennesker opp med roten, i tilfredsheten over å skaffe til veie gjesteværelser 8.000 miles borte for barn som vil vokse opp i et fremmed samfunn.

Slik har man sikret seg den idelle følelses messige og byråkratiske flukt dra Amerikas virkelige ansvar....

Melodramet i Da Nang var lærerikt: tusenvis flyktet ombord i USAs transport - men da byen endelig falt, uteble blodbadet ...

DAILY MIRROR (London) (5/475)

John Pilger

"...Uskyldige mennesker, mange av dem foreldreløse barn, blir brukt for at USA ikke skal miste ansikt ved den endelige tilbaketrekking fra Sørøst Asia."

Plutselig har Det Hvide Hus og Pentagon oppdaget verdien i foreldreløse barn i Vietnam - de fleste har de selv forårskaet og ikke gjort noe med - inntil nå! Slik var bekymringen for disse foreldreløse at USA bevilget på siste årsbudsjett for "gjenoppbyggingen" av Vietnam mindre enn 0,5% til omsorg for foreldreløse og lelestedede. Nå skal de reddes av "barmhjertighets"-flåten, samtidig som Det Hvide Hus beordrer flere skip og fly til Saigon lastet med stadig mer våpen og ammunisjon.

Inntrykket av at halve befolkningen i Vietnam "flykter for den røde horde" er ganske enkelt usann. Den amerikanske makts strategi - også Thieu-regimets strategi - var å skape en nasjon av flyktinger. Ifjor besøkte jeg et nettverk av flyktingeleirer sør for Da Nang. Mange av menneskene sultet, til tross for at deres hjem og avlinger bare lå et par mil unna. De var bevoktet av Saigon-tropper - ikke for å beskytte dem - men for å forhindre dem i å reise tilbake til sine åkre, som de hadde måttet forlate under bombeangrepene og som nå befant seg i områder kontrollert av PRR..."

I STRID MED GENEVKONVENSJONEN

Den 9. april uttalte en talsmann for Det Internasjonale Røde Korsets internasjonale komite at evakuering av foreldreløse barn under femten år fra Vietnam til USA og en rekke andre land strider mot ånden i §24 av Genevkonvensjonene om Beskyttelse av Sivile i Krigstid. Republikken Sør Vietnams Røde Kors organisasjon fordømte evakueringen offisielt den 17. april som også i strid med grunnleggende nasjonale rettigheter til den sørvietnamesiske befolkningen og i strid med Parisavtalen.

BARNEHJEM I SAIGON-KONTROLLERTE OMRÅDER:

En rekke barnehjem i Saigon-kontrollerte områder sendte en felles henvendelse til den amerikanske Kongressen, UNICEF og andre internasjonale humanitære organisasjoner nylig, hvori de fordømte Thieu-klikkens eksport av barn fra Sør Vietnam. Som vedlegg til brevet sendte de kopier av note 1388 (2/4) fra Phan Quang Dan til Tran Thien Khiem (daværende regjeringsmedlemmer i Saigon - red.) hvor Dan forklarte for Khiem hvordan USA og Thieu regnet med å vekke og utnytte medlidenhet i vest-europeiske land ved barneeksporten.

FORELDRELØSE SOM PROPAGANDA

Guardian-journalisten MARTIN WOOLLACOTT fra Saigon, 5/4/75:

"... USA gjør feil hvis de forsøker av rent politiske grunner å slepe med seg verdens hjerteblad ved å eksportere barn i store mengder... Det er en stor skam for den største vestmakten at den går omring og sutrer om små barn, men ikke ser ut til å ville gjøre noe som helst konstruktivt ved å slutte den mest destruktive og grusomme krig i nåtidens historie ..."

... FOR \$1.000,- STK.

GPA melder at kilder i Brazil opplyser/at Saigon-administrasjonen har gjort det kjent der at de er villig til å forhandle med interesserte om salg av vietnamesiske barn for \$1.000,00 pr. barn

* * * * *

SIDEN SIST: NYHETER

PRR er anerkjent av 46 land:

Siden oversikten over diplomatiske seire ble trykt på side 4 i denne bulletinen har både Republikken Zaire og Mozambique anerkjent Republikken Sør Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering. I alt har 46 land anerkjent PRR per 15. april 1975.

USA truer

Enheter fra USAs VII Flåte patruljerer Indokinas kyster med marinesoldater ombord i høy beredskap. Marinebasene på Philippinene og Okinawa er også satt i beredskap. Imens foretar amerikanske rekognoseringssfly fra baser i Thailand speideroppdrag for Saigons bombefly, og spionflyvningene over D.R.V. fortsetter ...

Hvor mange amerikanske rådgivere i Sør Vietnam?

Mens det amerikanske Utenriksdepartementet nekter at det finnes mer enn 1.000 amerikanske militære rådgivere i sivil i Sør Vietnam, opplyser U.S. News and World Report den 17.2.75 at ifølge offisielle oppgaver blir det amerikanske skattebetalere med \$80.000.000/året til underhold av slikt personale. Til og med den offisielle statistikk i Pentagon viser at 4.827 "eksperter" befinner seg i Sør Vietnam. Det finnes mange måter å skjule de resterende på: f.eks. - amerikanske piloter som arbeider med forsyningen av reservedeler i Sør Vietnam får gratis overnattingstur til Philipinene hver 4. dag med C-141 transportjetfly. Dermed er problemet med 4-dags grensen for militære på "besøk" i Sør Vietnam løst. (International Herald Tribune 6.2.75).

Thieus merkelig form for omsorg for sine soldater og folket

James Markham beskriver i detalj i International Herald Tribune 3/2/75 hendelsene omkring Saigons tilbaketrekking fra Phuoc Binh i begynnelsen av januar. Phuoc Binh var en av Saigon-hærens garnisonbyer hvor opptil 40.000 soldater var stasjonert, og ble brukt som utgangspunkt for angrep mot PRRs områder omkring byen og i resten av området. Markham opplyser at mange av Saigon-soldatene som forsvarte de militære installasjonene, som var målet for frigjøringsstyrkenes uskadeliggjøringsaksjon, ble drept av Saigons egne bombefly. Pga. artilleriilden fra PLAF-angrep disse fra 10.000 meters høyde. "Jeg har aldri sett så mange av våre egne drept av våre egne fly" fortalte en overlevende. "Sykehuset ble bombet, 3 av 4 militære leger ble drept, og mange av pasientene ble såret for annen gang. Vår nestkommanderende ble drept av bomber som falt på vårt eget hovedkvarter, og ikke av fiendens artilleri som press en sier..."

Da situasjonen ble oppfattet som håpløs sendte Thieu bølge etter bølge av bombefly for å teppebombe hele området, samtidig som han appellerte til internasjonale organisasjoner til å bistå hans administrasjon med midler til å hjelpe sivilbefolkningen. Disse var blitt varslet og kom seg ut av området i lastebiler forsynt av frigjøringsstyrker allerede før PLAFs angrep på Saigon-hærens stillinger tok til. De hadde ellers aldri overlevd Thieus bombeteppe. Da bombingene opphørte fikk de overlevende soldater medisinsk tilsyn av frigjørings-soldatene.

I Saigon-områdene:

PRESSEMORD

Kampen for pressefrihet har stått i brennpunktet for kampen for demokratiske rettigheter i Saigon-områdene over lengre tid. I midten av mars fikk man det krasseste bevis for Thieus redsel for sannheten hittil: underdirektøren for det franske nyhetsbyrået AFP i Saigon, Paul Leandri, ble myrdet av Saigon-politiet etter å ha avslørt i Le Monde Saigon-administrasjonens politiske og militære bankerott rundt Ban Me Thuot i det sentrale høylandet.

TVANGSVERVING

Buddhistiske munkar, som tradisjonelt er pasifistiske blir nå vervet for å fylle hærens rekker. Det siste på vervingsfronten er at politiske fanger får status som vanlige forbrytere, får utlevert uniform og tilbud om frihet i frontlinjen. All ordrenektelse straffes med 5 år tilleggsstraff i fengsel. Dette ble opplyst i et brev smuglet ut av Chi Hoa fengslet i Saigon. Ungdommer får nå tildelt alder etter rekrutteringsoffiserenes skjønn: de går etter hvor mange tenner tenåringerne har og har rekruttert et stort antall 14- og 15-åringer til hæren, selv om vervingsalderen egentlig er fra 16.

OFFENTLIG PLYNDRING

Thieus Handels- og Matforsyningsministeriet har opprettet et Økonomisk Etterretningsbyrå. Dets oppgave er å kartlegge produksjonen i Mekong-deltaet, og utarbeide sammen med hæren og skattevesenets kommandogrupper planer for effektiv beslaglegging av avlingene. Målet for denne virksomheten i 1974 var 400.000 tonn ris.

'KOMET' PLANEN MOT OPPOSISJONEN

Komet I som ble avslørt i fjor høst gikk ut på snikmord på opposisjonsledere innefor protestbevegelsen mot Thieu-regimet. Komet II går ut på å bestikke ledere for opposisjonelle folkelige bevegelser & bestikke andre til å organisere og delta i pro-Thieu demonstrasjoner. Motstand mot Thieu-regimet vokser i omfang og styrke. Det samlede kravet til de forskjellige sosiale og interessegrupperingene er at regimet under Thieus ledelse skal gå av: få vil la seg bestikke til å fire på dette kravet.

PLAF og Tet-feiringen

I anledning Tet, nyttår ifølge månekalenderen (11/2 iår) appellerte PLAF (Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker) til soldatene om å vise forståelse for Saigon-soldater og familiene til Saigon-soldater som av en eller annen grunn er blitt tvunget til å verve seg i Saigon-hæren mot sin vilje, å ta hensyn til familienes vanskelige stilling, og be soldatene selv overveie å ta skritt for å unngå at de blir drept til ingen nytte. Frigjøringsstyrkene ble også oppfordret om å støtte befolkningens kamp for å styrte Nguyen Van Thieu.

Saigon-offiserer appellerer til kollegaer om å vende tilbake til folket

Seks oberster i Saigon-hæren som overga seg til frigjøringsstyrkene i den første militære regionene (det nordligste Sør Vietnam-red.) appellerte i felleskap til soldater og offiserer i Saigon-hæren om å slutte seg til revolusjonens og hele folkets felles sak i et brev 6. april. De opplyste at alle Saigon-soldater som hadde overgitt seg i regionen var blitt behandlet i samsvar med PRRs offentliggjorte politikk i 7-punkter, og de forstod da at PRR virkelig vil ha fred og nasjonal forsoning i samsvar med Parisavtalen.

Befolkningen i kampområdene rundt Xuan Loc flykter til PRRs områder:

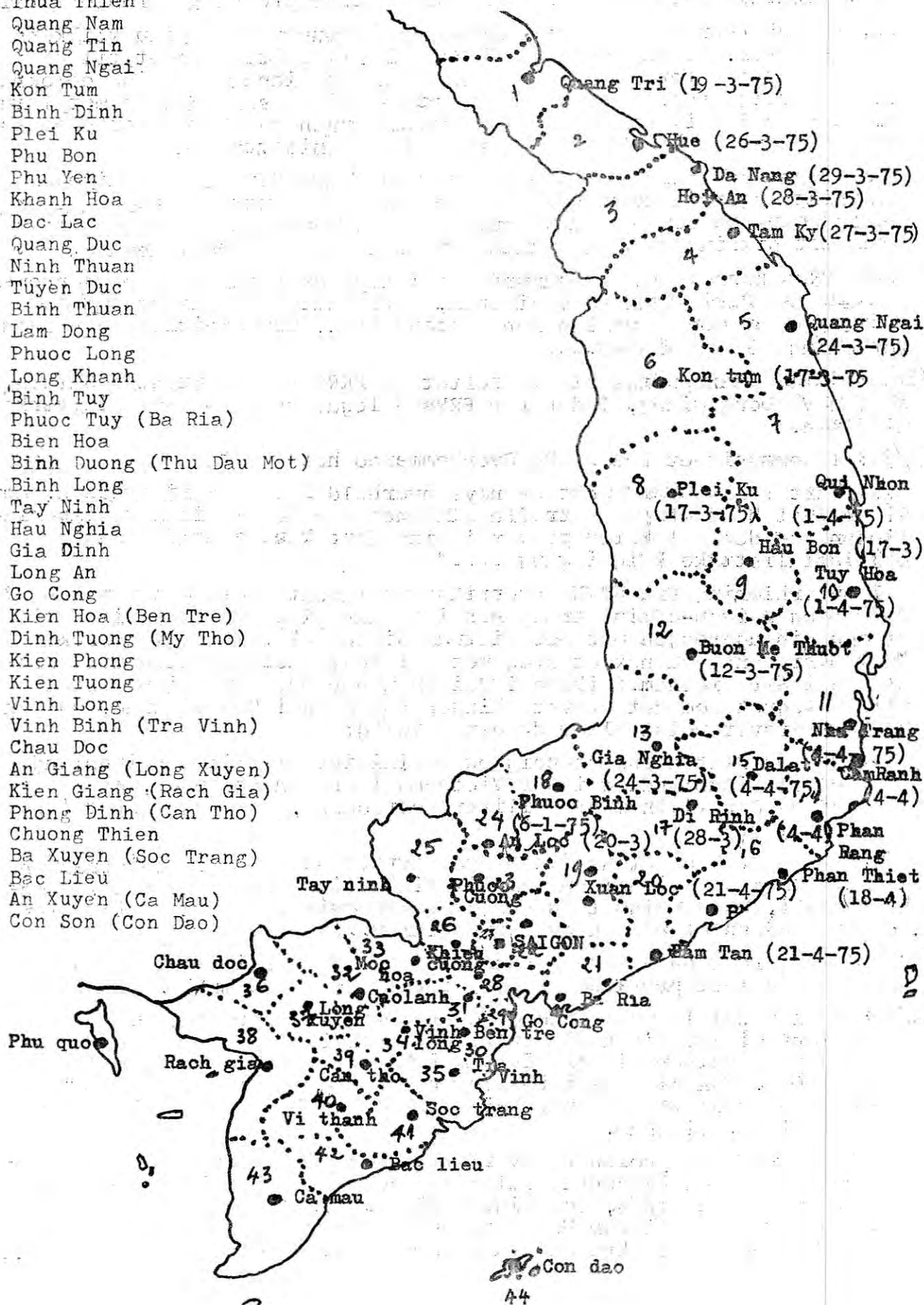
U.P.I. meldte 11. april guvernøren i Long Khanh provinsen informerte Saigon at ca. 12.000 "flyktninger" holdt på å bevege seg mot områder nord for byen Xuan Loc, til områder under "kommunist"-kontroll. I løpet av den siste perioden er det registrert mange slike flukt til PRR-områder. Og som alle vet ble mange hundretusener i byene langs kysten bboende og gledet seg til dagen de kunne bli kvitt fascist-regimet og se fram mot endelig fred under den nye administrasjonen. Flere masseorganisasjoner oppfordret befolkningen til å holde seg i ro da de ble oppfordret til å dra sørover med Saigon-hæren. Dette var tilfelle med buddhistene i Da Nang for eksempel. Vestlige aviser har også kunnet opplyse at katolikker i byområdene ble oppfordret av kirken i Saigon til å bli boende der hvor de befant seg. Og det er nå almindelig enighet at de som holdt seg i ro eller flyktet til PRR-områdene har gjort et riktig og fordelaktig valg.

Kart over større byer i Sør Vietnam:

Kartet på side 18 viser provinshovedsteder i Sør Vietnam. Datoene i parentes etter navnene er de respektive frigjøringsdagene.

Provinsene i Sør Vietnam:

1. Quang Tri
2. Thua Thien
3. Quang Nam
4. Quang Tin
5. Quang Ngai
6. Kon Tum
7. Binh Dinh
8. Plei Ku
9. Phu Bon
10. Phu Yen
11. Khanh Hoa
12. Dac Lac
13. Quang Duc
14. Ninh Thuan
15. Tuyen Duc
16. Binh Thuan
17. Lam Dong
18. Phuoc Long
19. Long Khanh
20. Binh Tuy
21. Phuoc Tuy (Ba Ria)
22. Bien Hoa
23. Binh Duong (Thu Dau Mot)
24. Binh Long
25. Tay Ninh
26. Hau Nghia
27. Gia Dinh
28. Long An
29. Go Cong
30. Kien Hoa (Ben Tre)
31. Dinh Tuong (My Tho)
32. Kien Phong
33. Kien Tuong
34. Vinh Long
35. Vinh Binh (Tra Vinh)
36. Chau Doc
37. An Giang (Long Xuyen)
38. Kien Giang (Rach Gia)
39. Phong Dinh (Can Tho)
40. Chuong Thien
41. Ba Xuyen (Soc Trang)
42. Bac Lieu
43. An Xuyen (Ca Mau)
44. Con Son (Con Dao)

PRR om den siste utviklingen:

12/3/75: Utenriksminister Nguyen Thi Binh holder pressekonferanse i Kairo:

... På bakgrunn av USA-imperialismens og Nguyen Van Thieu klikkens forbrytelser, er befolkningen i Sør Vietnam blitt tvunget til å kjempe mot dem for å forsvare sine liv, sin eiendom og sine demokratiske rettigheter. PLAF er blitt tvunget til å slå tilbake mot Thieus militære offensiv for å forsvare befolkningen og de frigjorte områdene. PLAFs aktivitet er nødvendig for å sikre Parisavtalen.

Den kampen som alle lag av befolkningen i områdene under Saigon-administrasjonens kontroll nå fører for å få slutt på USAs militært engasjement og for å styrte Nguyen Van Thieus regime er også rettet fram mot sikring av Parisavtalen og dens fulle gjennomførelse.

RSVN PRRs konsekvente standpunkt er : nøye overholdelse og gjennomførelse av Parisavtalen om Vietnam, å få slutt på USAs og Saigons sabotasje av denne avtalen for å oppnå fred, uavhengighet og nasjonal forsoning i Sør Vietnam....

15/3/75: Dette standpunktet ble bekreftet av PRRs representant i Saigon, Oberst Vo Dong Giang, leder for PRRs delegasjon v/ Felles Militærkommisjonen.

21/3/75: I kommunikeet fra PLAFs Overkommando heter det:

"... Vårt folks standpunkt er nøye overholdelse av Parisavtalen. Men vi er fast bestemt på å straffe alle knep som de amerikanske imperialistene og deres lakeier prøver i sine forsøk på å holde USAs nykolonialistiske krig i gang"

I en erklæring fra RSVNs Utenriksdepartement samme dag påpekes det at USA og Saigon-administrasjonen ikke har gitt noe tegn til å ville gi opp sin aggresjon mot det vietnamesiske folk. Tvertimot brukes "evakueringen" som nok et slag mot selvbestemmelsesretten til befolkningen i Sør Vietnam. Klikken i Saigon under Ng. Van Thieus ledelse blir betegnet som det største hinder for fred i Sør Vietnam, og man gjentar kravet reist allerede den 8/10/74:

1. USA må slutte fullstendig og definitivt all militær innblanding og all innblanding i Sør Vietnams indre anliggender, og må trekke ut av Sør Vietnam alt militært personell, som stadfestet i Parisavtalen.
2. Hele Ng. Van Thieus junta "må styrtes og en ny administrasjon må opprettes i Saigon som vil virke til fordel for fred, demokrati, uavhengighet og nasjonal forsoning, og går seriøst inn for gjennomførelsen av Parisavtalen..."

PRR er beredt på å føre forhandlinger med en slik administrasjon mhp. å få løst problemer i Sør Vietnam raskest mulig.

12/4/75: I en uttalelse vedrørende "evakueringen" bekreftet en av PRRs talsmenn (i Sør Vietnam) at tilbaketrekkingen av de amerikanske militære rådgivere i Sør Vietnam ikke vil møte noen motstand fra PRRs side. USA ble samtidig advart mot å bruke "evakueringen" som et påskudd for å sende krigsskip og marinestyrker til å intervenere i Sør Vietnam.

PRRs forsonende holdning overfor medlemmer av Saigon-administrasjonen og hæren (7-punkts uttalelse av 25/3/75) blir understreket i uttalelsen av 12/4, som videre slår fast:

"... Den beste vei for USA å velge er å overholde Parisavtalen nøye og følge opp de to kravene satt fram i PRRs uttalelse av 21/3/75..."

23/4/75: SAIGON SLIPPER KVELNINGSBOMBER (CBU 55) OVER XUAN LOC!!

Den 21/4/75 slapp 5 C-130 transportfly fra Saigons luftstyrker fire CBU-55 bomber hver over områder i nærheten av Xuan Loc. Disse bombene trekket ut surstoffet fra luften i en omkrets på ca. 150 m. fra nedslagspunktet, og dreper momentant ved kvelning alle mennesker innenfor et slikt område.

RSVNs Utenriksdepartement uttaler 33/4/75:

"... Ford-administrasjonen er den som forsyner Saigon-regimet med den slags bomber, og den som gir ordre til sine lakeier til å anvende dem for å drepe befolkningen i et forsøk på å redde sitt marionette-regime i Saigon. Denne nye kriminelle handling... tramper på all moral og folkerett..."

RSVNs PRR oppfordrer alle regjeringer/som hedrer fred og rettferdighet, inkl. det progressive amerikanske folk til å ta konkrete tiltak for å stanse den blodige hånd til USAs marionette-regime i Saigon./."

26/4/75: RSVNs PRR påpeker at USA er inne på farlige tanker når de prøver å opprettholde Thieu-administrasjonen uten Thieu og unngå å innfri grunnleggende krav fra Sør Vietnams befolkning. PRRs standpunkt i denne situasjonen er følgende:

1. Den amerikanske regjering må respektere seriøst og fullt ut paragrafene §1, §4 og §9 i Parisavtalen om Vietnam, må vise sann respekt for det vietnamesiske folks grunnleggende nasjonale rettigheter og sjølråderetten til befolkningen i Sør Vietnam.

2. Saigon-administrasjonen, redskap for USAs nykolonialismen, må avskaffes. Den nåværende krigsmaskinen og undertrykkelsesapparatet som brukes mot befolkningen i Sør Vietnam må avskaffes. Sålenge ovennevnte administrasjon, krigsmaskin og undertrykkelsesapparat fortsetter, fortsetter lidelsene, sorgen og ydmykelsen hos befolkningen i Sør Vietnam.

Disse er de mest inntrengende, mest grunnleggende krav som befolkningen i Sør Vietnam er fast bestemt på å oppnå for enhver pris...."

Her følger en appell:

"... La alle tilhengere av den tredje politiske kraften som virkelig elsker sitt land og sitt folk gjennskue tidsnok USAs og sine lakeiers mørke hensikter, stå på folkets side og kjempe resolutt sammen med befolkningen for å sikre vår landsmenns dyrbare interesser, redusere mest mulig vårt folks oppofringer og tap, og gjenopprette fred, varig fred i uavhengighet og frihet...."

Appellen om å sette inn alle krefter i samsvar med parolen 'Ingen ting er mer dryebart enn uavhengighet og frihet' blir rettet til alle lag av befolkningen, innbefattet soldater i Saigon-hæren, som oppfordres til å forlate hæren, gå over til folket og delta i den revolusjonære kampen mot folkets fiende.

* * * * *

I DE NYLIG FRIGJORTE OMRÅDENE

Ingen Blodbad

"... NEWSWEEK journalister intervjuet en rekke katolske, anti-kommunistiske flyktninger som har tilbrakt opp til 12 dager bakk nordvietnamesiske linjer, men var ikke i stand til å bekrefte rapporter og rykter om massehenrettelser. Hver eneste vietnameser som hevdet å ha vært vitne til en eller annen form for grusomhet innrømte til slutt at han hadde egentlig ikke sett den selv - men bare hørt om den...." (Newsweek 28/4/1975)

"... Etterretningsrapporter tyder på at det ikke har vært noe blodbad enda. I Hue som falt for to uker siden, fikk en buddhistorganisasjon "Krefter for Nasjonal Forsoning" fortsette sin aktivitet.... I Quang Ngai melder PRR at 80 regjeringsfunksjonærer, inkludert politimenn har lovt å fortsette i sine stillinger. Det ser faktisk ut som om kommunistene er overalt bestemt på å gjennomføre sin uttrykte politikk om å opprette midlertidige koalisjonsregjeringer med ikke-kommunistiske 'tredje kraft' politikere.

Det er liten tvil om at de har erstattet kaoset fra de siste dagene under Saigons styre med noe som ligner orden i de nordlige provinsene. I byene er strøm- og vannforsyningene raskt kommet istand igjen... Et ti-punkts program er offentliggjort som garanterer trosfrihet, privateiendom og likestilling mellom kjønnene... Funksjonærene får beskjed om å respektere befolkningens eiendom meget nøye: "... ikke legg hånd om nål og tråd en gang," står det i instruksene....." (Newsweek 14/4/1975)

Men Onfattende Forsoning

PRRs 7-punkts erklæring av 25/3/75 henvender seg bl.a. til

- familiene til medlemmer av Saigon-hæren og administrasjonen
- alle som er tvunget til å melde seg inn i Saigons "sivilforsvarsstyrker og andre halvmilitære organisasjoner
- soldater i regulære enheter i Saigon-hæren eller politiet
- høytstående offiserer og embetsmenn i Saigon-administrasjonen

Erklæringen forsikrer at alle som nå vil arbeide for å forsvare fred, demokrati og nasjonal enighet, og bli forenet med befolkningen i ønsket om å tjene hele nasjonens felles sak, vil ikke bare bli hilst velkommen i områder administrert av PRR, men vil også kunne beholde sine stillinger grader osv. i den nye administrasjonen. Alle vil få hjelp med å gjenopprette et normalt liv, vil få tildelt jord, osv. og de som gjør en aktiv innsats i hele befolkningens og fedrelandets interesse vil få dette anerkjent. Hovedinnholdet i denne erklæring er det samme som en erklæring fra PRR januar 1972.

Program for Områdenes utvikling:

Utviklingen i disse områdene vil skje i samsvar med PRRs ti-punkts erklæring av 1/4/1975:

- 1) En folkets revolusjonære administrasjon skal opprettes på alle nivåer
- 2) Demokratiske friheter, inkl. trosfrihet, skal sikres
- 3) Politikken på alle plan vil ha som målsetting stor nasjonal enhet, nasjonal forsoning og enighet, og vil ta klar avstand fra aggressiv imperialisme.

- 4) Det økonomiske livet vil fortsette som før, med unntak av straffbar undergraving av folkets nye leveforhold og administrasjon.
- 5) Eiendom forlatt av marionetteadministrasjonen vil bli tatt hånd om av RSVNs PRR.
- 6) Produksjonslivet søkes gjenopprettet så raskt som mulig. Man tar sikte på full sysselsetting, fri forrettningsevne i nasjonens og folkets tjeneste, og omfattende omsorg for foreldreløse barn, invalider & gamle.
- 7) Bøndene vil få oppmuntring og hjelp til å fortsette og utvikle jordbruksproduksjonen, fiske, osv. Plantasjeeiere og andre blir oppmuntret til å fortsette sin virksomhet.
- 8) Alle kulturelle, vitenskapelige og tekniske institusjoner, alle skoler og sykehus blir gjenåpnet og utvidet for å tjene befolkningen.
- 9) Politikken i 25/3/75 erklæringen (se ovenfor) skal gjennomføres nøye.
- 10) Utenlandske borgeres liv og eiendom vil bli beskyttet. Utenlandske borgere må respektere Vietnams uavhengighet og suverenitet og må nøye overholde den revolusjonære administrasjonens retningslinjer og politikk. De som vil bidra til den sørvietnamesiske befolkningens kamp for uavhengighet, og nasjonal gjenoppbygging, er velkomne./.

Ti-punkts instruks for personellet i de nye områdene:

Den 3/4/975 fikk kadre og personell i de nylig frigjorte områdene en ti-punkts instruks om hvordan de skulle forholde seg overfor befolkningen i samsvar med PRRs politikk i disse områdene. Høflighet, beskjedenhet og solidaritet skal prege deres atferd, og de revolusjonære dyder, flid, sparsommelighet, ærlighet, og omsorg for folket, skal bevares.

* De fullstendige tekstene til de ovennevnte uttalelsene fåes ved henvisning til PRRs Informasjonsbyrå.

Nyheter fra Quang Tri:

GPA melder 17/4 at 40.000 mennesker som stammer fra HAI LANG distriktet i Quang Tri provinsen var kommet hjem igjen og var kommet igang med arbeidet med en ny risavling. Ris, salt og andre nødvendige varer blir delt ut til de som flytter hjem av den lokale administrasjonen. Forsyningsarbeidet er samordnet på provinsnivå. 50 leger og sykepleiere er blitt sendt til nylig frigjorte områder i Quang Tri fra "gamle" frigjorte områder.

Pleiku:

Titusenvis av mennesker som ble tvangsevakuert under Saigon-hærens flukt fra det sentrale høylandet i Sør Vietnam vender nå hjem til Pleiku og omland. I selve byen Pleiku holdt 400 lærere fra provinsen et seminar nylig for å diskutere med den revolusjonære administrasjonen opplegget for undervisningen i provinsen framover. Sykehuset i Pleiku er gjenåpnet og blant pasientene er et stort antall sårede Saigon soldater som ble forlatt når Saigon-hæren fluktet. To leger som hadde tidligere arbeidet under Saigon-administrasjonen er blitt igjen og har tilbudt å arbeide under den nye administrasjonen.

Hue:

Over 60 forfattere, komponister, diktere, skuespillere og pressefolk deltok i et møte arrangert av Thua Thien avdelingen av Kunstnerne Union for Friggjøring i Hue den 14. april 1975. Disse kunstnere som tidligere hadde bodd under Saigon-administrasjonen valgte representanter til Hue og omlands Kulturråd.

Postverket i Thua Thien fungerer som normalt igjen: de aller fleste funksjonærer i Hue ble i sine stillinger og har arbeidet på spreng for å få telegraf- og telefonsjeneren i stand igjen.

Da Nang: Havna gjenåpnet for trafikk

Da Nang havn ble gjenåpnet for sjøtrafikk den 24. april for båter opp til 6.000 tonn. En melding om hvordan komme i kontakt med havnevesenet og FRRs Ocean Shipping Agency, Da Nang, er blitt snedt ut gjennom GPA.

Qui Nhon:

Hele 50.000 mennesker var i Qui Nhons gater en dag midt i april da den nye administrasjonen ble presentert for folket. Nguyen Trung Dinh, Formannen i Folkets Revolusjonære Råd i Qui Nhon appellerte til befolkningen til å forene seg på alle plan for bedre å kunne gjennomføre dagens oppgaver: motarbeide alle følger av USA og Thieu klikkens okkupasjon, stabilisere leveforholdene, øke produksjonen og forsvare revolusjonens frukter. GPA melder at folket toget gjennom gatene i begeistring etterpå.

Da Lat:

En delegasjon fra FNLs Sentralkomite og FRR besøkte DA-LAT den 13. april 1975. Blant delegasjonen var President Huynh Tan Phat. Et folketmøte arrangert den 14. april samlet 12.000 mennesker. President Huynh Tan Phat lovpriste befolkningen og den lokale administrasjonen for sitt samarbeid med de revolusjonære masseorganisasjoner, noe som hadde ført til rask gjenopprettelse av lov og orden i byen og tilnærmelsesvis normale tilstander. Talen ble avbrutt av lang applaus flere ganger, særlig under avsnittet hvor besluttomheten som forener befolkningen og frigjøringshæren ble nevnt.

Tuy Hoa:

Over 200 fabrikkereiere og handelsmenn var tilstede under feiringen av Tuy Hoas frigjøring i begynnelsen av april. Den revolusjonære administrasjonen lovpriste handelsstanden for sin faste holdning overfor den tidl. Saigon-administrasjonens plan om evakuering. Mange butikkeiere åpnet sine butikker igjen snart etter frigjøringen og dermed lettet normalisering av folkets liv, ble det sagt. En diskusjon av den nye administrasjonens økonomiske planer endte med at 59 blant gruppen ga bidrag på tilsammen 13 millioner piaster til den nye administrasjonens arbeid.

Dar lac og Binh Phuoc provinene:

I disse to provinser som ble fullstendig frigjort tidligere i år er den revolusjonære administrasjonen opprettet på landsbynivå nå. Arbeidet i kaffeplantasjene er i full gang under den nye administrasjonen, og flyktninger som vender hjem får hjelp til å etablere seg igjen fra administrasjonen og befolkningen. I Bu Dang distrikt i Binh Phuoc er fem nye skoler opprettet, med 21 nyutdannede lærere. I Bu Na distrikt i samme provins har man nylig feiret åpningen av den nye klinikken.

Nguyen Huu Tho besøker Da Nang og Hue:

Store velkomstmøter ble arrangert i Hue den 22. april og i Da Nang den 24. april i anledning besøk fra Formannen i FNLs Sentralkomite. Nguyen Huu Tho appellerte til hele befolkningen om å styrke enheten mellom dem, kvitte seg med fiendskap og mistenksomhet sådd av fienden, og gjøre nasjonal forsoning til virkelighet.

Ordføreren i Da Nang:

"Siste gang jeg så Pham Van Luong, var han overlege ved Da Nangs militære sykehus. Nå er han ordfører i Da Nang. Luongs historie viser at langt fra å etablere streng kontroll over området, administrerer kommunistene med hjelp av menn som helt sikkert ikke er partimedlemmer, og hvis meninger kan være nokså forskjellige fra sine egne..." Martin Woollacott, fra Saigon, i The Guardian (Br.)

* * * * *

P.R.R. HILSER
FRIGJØRINGEN AV PHNOM PENH

I anledning frigjøringen av Phnom Penh (kl. 09:30 den 17/4/1975), sendte Nguyen Huu Tho, Formannen i FNLs Sentralkomite & i RSVN PRRs rådgivende organ (Advisory Council), sammen med Huynh Tan Phat, RSVN PRRs President, en hilsen til Samdech Norodom Sihanouk, Kongeriket Kambodsjas statsoverhode og President i FUNK, og til Samdech Penn Nouth, Statsminister i GRUNK og Formannen i FUNKs politbyrå:

"Vi er meget oppmuntret ved den store seieren som det kambodsjanske folket har vunnet ved frigjøringen av Phnom Penh, og vil sende hjertelige gratulasjoner til Statsoverhode Samdech og Statsminister Samdech såvel som til F.U.N.K og til G.R.U.N.K., fra folket, FNL og PRR i Republikken Sør Vietnam ...

Denne vidunderlige seieren markerer et meget viktig vendepunkt i det kambodsjanske folkets ærerike historie, og varsler undergangen for imperialismen, kolonialismen og nykolonialismen på det indokinesiske halvøya...

Vi vil benytte oss av denne anledning, på vegne av folket, FNL og PRR i Republikken Sør Vietnam, til å uttrykke vår dypeste takknemlighet til Statsoverhode Samdech, Statsminister Samdech og til det heltemodige kambodsjanske folket, som lenge har støttet helhjertet og bistått den rettferdige kampen til befolkningen i Sør Vietnam....."

Utenriksminister Nguyen Thi Binh, Trinh Dinh Thao, Formannen i Vietnams Allians av Nasjonale, Demokratiske og Fredelige Kræfter, og Forsvarsminister Tran Nam Trung sendte gratulasjonshilsener til henholdsvis Utenriksminister Sarin Chhak, Statsoverhode Samdech Norodom Sihanouk og Visestatsminister og Forsvarsminister Khieu Samphon i anledning av den fullstendige frigjøringsn av Phnom Penh.

G.P.A. kommenterer:

"... Dette er først og fremst en seier for Kambodsjas heltemodige væpende frigjøringsstyrker og folks flammende patriotisme og oppofrelser, og en seier for det revolusjonære heltemot til Kambodsjas revolusjonære kjempere.

Dette er også en seier for den militante solidariteten mellom folkene i Kambodsjas, Vietnam og Laos mot USA-imperialismen og sine lakeier. Det er samtidig en seier for nasjonale frigjøringsbevegelser i hele verden og for den alliansefrie bevegelsen mot imperialismen, kolonialismen og nykolonialismen anført av USA-imperialismen...." G.P.A. oppsummerer den nåværende gunstige situasjonen for befolkningen i Sør Vietnam og fortsetter "I lang tid nå har befolkningen i Sør Vietnam og det kambodsjanske folket stått skulder ved skulder med hverandre i kampen mot den felles fienden USA-imperialismen og sine lakeier. Fra nå av, vil folkene i Sør Vietnam og Kambodsjas strebe, i samsvar med Felleskommunikatet fra de Indokinesiske Folkenes Toppkonferanse, etter å utvikle og konsolidere den militante solidariteten og samarbeid mellom folkene i Vietnam, Kambodsjas og Laos, i kampen for å bygge opp sine land på hver sin måte....."

Flere hilsninger:

Følgende organisasjoner i Sør Vietnam var blant de som sendte hilsninger til det kambodsjanske folket i denne anledning: Sør Vietnams Afro-Asiatisk Solidaritetskomite, Fagforbundene for Frigjøringen av Sør Vietnam (=LO), Kvinneforbundet for Frigjøring, og Ungdomsforbundet for Frigjøring./.

STØTTE FRA HELE VERDEN

I løpet av de første månedene i 1975 har støtten til PRRs konsekvente ^{kamp} for Parisavtalens gjennomførelse fått økt støtte fra forskjellige plan i hele verden.

Her i Norge har kravet om anerkjennelse av PRR som den eneste rettmessige representanten for befolkningen i Sør Vietnam blitt reist av bl.a. Norsk Kjemiskindustriarbeiderforbund, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund og Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. I anledning 2-årsdagen for Parisavtalens undertegnelse (27. januar) og de siste seirene til de indokinesiske folkene har en rekke masseorganisasjoner, partier og fagforeninger gjentatt sin støtte til de indokinesiske folks rettferdige kamp mot USA-imperialismen og reist kravet om anerkjennelsen av PRR og GRUNK på nytt. Den Norske Solidaritetskomiteen for Vietnam og Vietnambevegelsen i Norge samarbeider om en omfattende anerkjennelseskampanje nå. Demonstrasjoner til støtte for de indokinesiske folkene er blitt arrangert i Oslo, Trondheim, Bergen, Volda, Drammen, Mo i Rana, Tromsø m.fl. De siste ukene er det vist stor sympati med det vietnamesiske folks lidelser som er forårsaket av USAs fortsatte, vietnameserte krigføring i Sør Vietnam. Det Norske Stortinget har godkjent den norske Regjerings forslag om å bevilge i alt kr. 40.000.000 til humanitært hjelpearbeid, og en rekke organisasjoner samler inn til konkrete hjelpetiltak til de tvangsevakuerte. Man tar sikte på å bruke en del av disse midlene i områder under PRRs kontroll. Flere og flere innser at den mest effektiv krisehjelp til befolkningen i Sør Vietnam er den som kanaliseres gjennom PRR. Innsamlingen "Solidaritet Norge-Vietnam" overrakte kr. 100.000 til PRRs Informasjonsbyrå i Oslo den 22.april.

Ellers i verden har PRR hatt kontakt med vennligsinne regjeringer og med internasjonale hjelpeorganisasjoner i forbindelse med sin appell om materiell hjelp til de flere millioner mennesker i de nylig frigjorte områdene som er blitt tvangsflyttet av USA og Saigon fra sine hjem i løpet av de siste årene, og som nå vil søke seg hjem for å gjenopprette et normalt liv. UNICEF besluttet allerede i begynnelsen av april å sende 4.000.000 mat og medisiner i krisehjelp til PRRs områder. FNs Høykommissariat for Flyktninger har sendt matvarer, stoffer, medisiner, lastebiler, jordbruksredskaper osv. Andre internasjonale organisasjoner som det Internasjonale Røde Kors og Kirkenes Verdensråd har sendt krisehjelp til PRRs områder.

Fra mange land strømmer materiell hjelp og støtte til PRR. Over 90 britiske parlamentsmedlemmer krevde anerkjennelse av PRR nylig Alliansefrie land har nylig mottatt brev fra Algeriets President H. Boumedienne, som er President for den 4. Toppkonferanse til de Alliansefrie land, hvor han ber alle trappe opp og samordne sine anstrøngelser til støtte for den rettferdige kampen til befolkningen i Sør Vietnam..... Det Østerrikske Fredsråd, organisasjonen Franske Kristne For Vietnam, Vietnam Veterans Against The War (USA), Verdens Demokratiske Ungdom, Det Finske Røde Kors, Finlands L.O., Statsminister Palme i Sverige, Statsminister Whitlam i Australia og mange fler har ved ord eller handling fordømt USA og Thieu-regimets sabotasje av Parisavtalen og gitt sin støtte til PRR den siste tiden.../.

* * * * *

TOM SIDE

For mange land strømmer materielle hjælp og støtte til PRK. Over 90
britiske parlamentmedlemmer fremsatte anerkendelse af PRK nylig
Lithuanien land har nylig udtalt støtte til Alenaks President H.
Tyskland, som er President for den Europaråd, vil se Alliance-
land, hvor han har alle trapper op af allerede sine anerkendelse
til støtte for den retfærdige kampen til befrielse i Syd Vietnam
Den amerikanske Kongress, som har været i den sidste 10 år
i denne kongress A-100 (USA), har vedtaget en resolution
for at støtte Litauen, Lituanien, og Lituanien i Sverige.
Lituanien vil være i en kamp, som vil være en
at støtte Lituanien, som vil være en kamp, som vil være en
at støtte Lituanien, som vil være en kamp, som vil være en

PLAKATER FRA VIETNAM

i Unge Kunstnernes Samfund
Rådhusgt. 19,
Oslo 1.
Tlf. 42 66 66

Hverdager: kl. 11 - 19
Mandager stengt
Lørdager: kl. 10 - 16
Søndager: kl. 12 - 16

19. februar - 19. mars 1975

De 47 plakaterne, dels originaler, dels trykk, er laget i løpet av de siste årene av 37 vietnamesiske kunstnere. Utvalget er samlet av Kulturavdelingen i den Demokratiske Republikken Vietnams Utenriksdepartement, og stilles ut i Oslo av Solidaritetskomiteen for Vietnam & Vietnambevegelsen i Norge i samarbeid med Unge Kunstnernes Samfund.

Utstillingen i U.K.S. er delt i to. Ca. halvparten av plakaterne henges opp i perioden 19.2. t.o.m. 2.3.75, og den andre halvparten f.o.m. 5.3. t.o.m. 19.3.75. Den halvparten som ikke er opphengt står tilgjengelig for gjennomsyn i utstillingssalen. Den samlede utstillingen består av følgende plakater:

- 1) President Ho Chi Minh
- 2) Ingenting er mer dyrebart enn uavhengighet og frihet!
- 3) Onkel Ho marsjerer fremdeles med oss
- 4) Vietnam vil seire!
- 5) Reis dere til kamp, heltemodige folk i Sør Vietnam!
- 6) La oss skyte ned mange amerikanske fly for våre barns fremtid!
- 7) Landsbyens herrer og forsvarere
- 8) For fedrelandets frihet og uavhengighet!
- 9) Fremad! Seiren skal sikkert og visst bli vår!
- 10) Nguyen Thai Binh lever i alles hjerter
- 11) Helten Nguyen Doc Soat: seks runder, seks amerikanske fly skutt ned
- 12) Øk ildgivinga i lav høyde - Kappes om å skyte ned amerikanske fly!
- 13) Riksvei 9
- 14) Fienden ødelegger veiene våre, men kan ikke stoppe transportene våre
- 15) Ris til styrkene
- 16) Enhet gir seier
- 17) Nixons militære mål?
- 18) Nixondoktrinen
- 19) USA og Thieu må overholde Parisavtalen! Frigi de 200.000 politiske fangene!
- 20) Frihet for de politiske fangene!
- 21) Saigon må gi de 200.000 politiske fangene friheten tilbake!
- 22) La ungdommen bygge landet med Onkel Ho
- 23) Revolusjonen kaller til innsats på nye fronter
- 24) Oppfyll nasjonalplanen for 1974-75 før tiden!
- 25) Oppfyll nasjonalplanen for 1974-75 før tiden!
- 26) Mer elektrisitet for fedrelandet
- 27) Vi skal gjenoppbygge landet vårt så det blir enda vakrere enn før!
- 28) Vi skal gjenoppbygge landet vårt så det blir enda vakrere enn før!
- 29) Arbeid, disiplin, høy teknologi og effektivitet
- 30) Studer teknikk og vitenskap iherdig
- 31) Øk mekaniseringen - bygg ut jordbruket
- 32) Fram for større avlinger
- 33) Mer mais gir mer mat
- 34) Stor og sterk buskap gir mer trekkraft
- 35) Jeg er flink til å ale opp dyr
- 36) Mer egg og kjøtt
- 37) Flere nyttevekster til industrien
- 38) Mer siv til hjemmebruk og til utlandet
- 39) Ha Tay: Silkormens vugge
- 40) Skogen er gull
- 41) Plant skog og beskytt skogsdyrene
- 42) Flere eksportartikler
- 43) Alle må være flombekjempere
- 44) Alle må være i stand til å arbeide både i hjemmet og i produksjonen
- 45) Vi studerer i fred og med glede
- 46) Sunne og snille barn
- 47) Å oppdra barn er som å plante og se små trær vokse./.

R.S.V.N. P.R.R. Informasjonsbyrå
P.B. 8317 Hammersborg
Oslo 1
Norge

Oslo 1

Norge

TRYKKSÅKER
MASSEKORSBÅND

[illegible]

*
*
*
*
*
*
*
*
*
*
*
*
*
*